

Skatteministeriet

7. maj 2020
J.nr. 2020 - 4192

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 381 af 25. april 2020 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Morten Bødskov

/ Per Hvas

Spørgsmål

I Rigsrevisionens notat om forliget i udbyttesagen med de 61 amerikanske pensionsplaner m.fl. fra maj 2019 er Skattestyrelsen i punkt 27 citeret for følgende synspunkt: Skattestyrelsen ”finder, at det i den sammenhæng er uvæsentligt, om det tilbagebetalte beløb tilfalder statskassen via Skattestyrelsen som forligssum eller via SØIK som bødekraft.” Samme synspunkt fra Skattestyrelsen er gengivet i svaret på SAU alm. del – spørgsmål 215: ”som den danske statskasse modtager fra salget af banken, uanset om beløbet tilfalder SØIK eller Skattestyrelsen.” Er ministeren enig i, at det er uvæsentligt, om en bøde betales af den dømte (Northern Channel Bank) eller på anden måde, f.eks. via Skattestyrelsen?

Svar

Jeg har fra Skattestyrelsen modtaget følgende oplysninger, hvortil jeg kan henholde mig:

”Skattestyrelsen skal indledningsvist henvise til finansministerens besvarelse af 24. februar 2020 af SAU alm. del spørgsmål 215, der indeholder en nærmere beskrivelse af sammenhængen mellem Skattestyrelsens forligsaftale med 61 amerikanske pensionsplaner m.fl. af 28. maj 2019 og den såkaldte Interkreditoraftale mellem North Channel Bank (NCB), Skattestyrelsen og de belgiske skattemyndigheder, herunder den strafferetlige bøde, som NCB blev idømt i september 2019.

NCB blev som nævnt i september 2019 idømt en strafferetlig bøde på 110 mio. kr. NCB er et selvstændigt strafsubjekt, som hæfter for og betaler bøden. Dette ændrer hverken forligsaftalen eller Interkreditoraftalen på.

Sammenhængen mellem den strafferetlige bøde og Skattestyrelsens forligsaftale opstår, fordi forligsaftalens parter omfatter tre personer, der tillige er hovedaktionærer i NCB. NCB er dog ikke part i forligsaftalen mellem Skattestyrelsen og bl.a. bankens tre hovedaktionærer, ligesom de tre hovedaktionærerne ikke er parter i Interkreditoraftalen mellem banken, Skattestyrelsen og de belgiske skattemyndigheder. Det bemærkes i den forbindelse, at de tre hovedaktionærer ikke er en del af bankens nuværende ledelse, der blev indsat efter aftale med det tyske Finanstilsyn (BaFin) i 2016.

De tre hovedaktionærer/forligsparter betingede i forbindelse med forligsaftalens indgåelse – som ligger forud for idømmelsen af den strafferetlige bøde – aftalens opfyldelse af, at nettoværdien af et eventuelt salg af NCB indgår som en del af finansieringen af forligssummen.

Dette var et vilkår for, at forligsaftalen overhovedet kunne indgås, idet bankens værdi efter det oplyste udgør en væsentlig del af forligsparternes samlede betalingsevne.

Indfrielsen af forligssummen er således afhængig af et salg af NCB.

NCBs egenkapital ligger i omegnen af 53 mio. EUR. NCB er hermed ikke i en position, hvor den kan betale alle sine kreditorer, der udover den nu idømte strafferetlige bøde til den danske statskasse på 110 mio. kr., omfatter Skattestyrelsen, der har stævnet banken i England for et påstået krav på 1,1 mia. kr. for bankens rolle i udbyttesagskomplekset, og

den belgiske stat, der ligeledes har et både strafferetlig og civilretligt krav mod banken i forbindelse med udbetaling af uberettiget udbytterefusion i Belgien.

Et potentielt salg af NCB er afhængig af, at banken overfor en køber kan godtgøre, at der med bankens salgssum kan gøres op med alle bankens kreditorer. Skattestyrelsen har med henblik på at sikre et sådant salg indgået en betinget Interkreditoraftale med ledelsen i banken og de belgiske skattemyndigheder. Aftalen medfører, at det fulde provenu fra et salg ubeskåret overføres til Skattestyrelsen og de belgiske skattemyndigheder til fordeling mellem henholdsvis de danske og belgiske kreditorer efter en aftalt fordelingsnøgle.

Henholdsvis 86,97 pct. af den resterende salgssum tilgår de danske skattemyndigheder, mens 13,03 pct. tilgår de belgiske skattemyndigheder. Den procentuelle fordeling er udtryk for den forholdsmæssige opgørelse af henholdsvis det danske og det belgiske civile krav som følge af de uberettigede udbetalinger af udbytterefusion. 110 mio. kr. af en eventuel salgssum fordeles i den forbindelse forlods til dækning af den danske strafferetlige bøde

Da Interkreditoraftalen blev indgået på et tidspunkt, hvor der ikke var en kendt køber til banken (hvilket fortsat er tilfældet), kunne det naturligvis ikke pålægges en fremtidig køber at fordele købesummen mellem bankens kreditorer. Derfor blev det med Interkreditoraftalen aftalt, at provenuet fordeles til de kreditorer, der samtidig er aftaleparter til Interkreditoraftalen – altså de danske og belgiske skattemyndigheder – som derefter forestår den videre fordeling mellem de respektive nationale kreditorer.

Forligsaftalens vilkår indebærer uagtet ovenstående fordeling mellem Skattestyrelsen og SØIK, at den resterende del af forligssummen nedskrives med det fulde beløb, der er tilgået den danske statskasse – altså både den del af NCBs salgssum, der er tilgået Skattestyrelsen, samt de 110 mio. kr. der går til dækning af SØIK's bødekra. Dette er ikke ensbetydende med, at Skattestyrelsen betaler bankens bøde, men derimod udtryk for, at forligsparternes midler reduceres af den strafferetlige bøde, og dermed påvirker forligssummen negativt, da forligsparterne står tilbage med et mindre beløb til at indfri deres forpligtelser overfor Skattestyrelsen.

Såfremt banken ikke kan sælges på acceptable vilkår for Skattestyrelsen, bortfalder Interkreditoraftalen, og enhver kreditor skal herefter iagttage egne interesser – herunder SØIK, der kan tvangsfuldbyrde bødekra. Banken vil dog uden et salg med altovervejende sandsynlighed gå konkurs. I tilfælde af bankens konkurs vil bødekra. være efterstillet og ikke opnå dækning, idet samtlige andre krav mod banken skal dækkes først.

Forligsparterne er dog fortsat forpligtet til at betale den fulde forligssum, dog undtaget et beløb der modsvarer, hvad NCB har modtaget for sin rolle i forbindelse med udbetaling af uberettiget udbytterefusion fra Danmark. Dette beløb vil i stedet skulle inddækkes af Skattestyrelsen krav mod banken, der vil skulle afgøres endelig af retten i England. Der vil i den forbindelse være en vis usikkerhed om, hvorvidt den resterende forligssum kan betales, ligesom et eventuelt senere idømt krav mod NCB med en høj grad af sandsynlighed ikke vil opnå en tilsvarende betaling fra bankens konkurs.”